

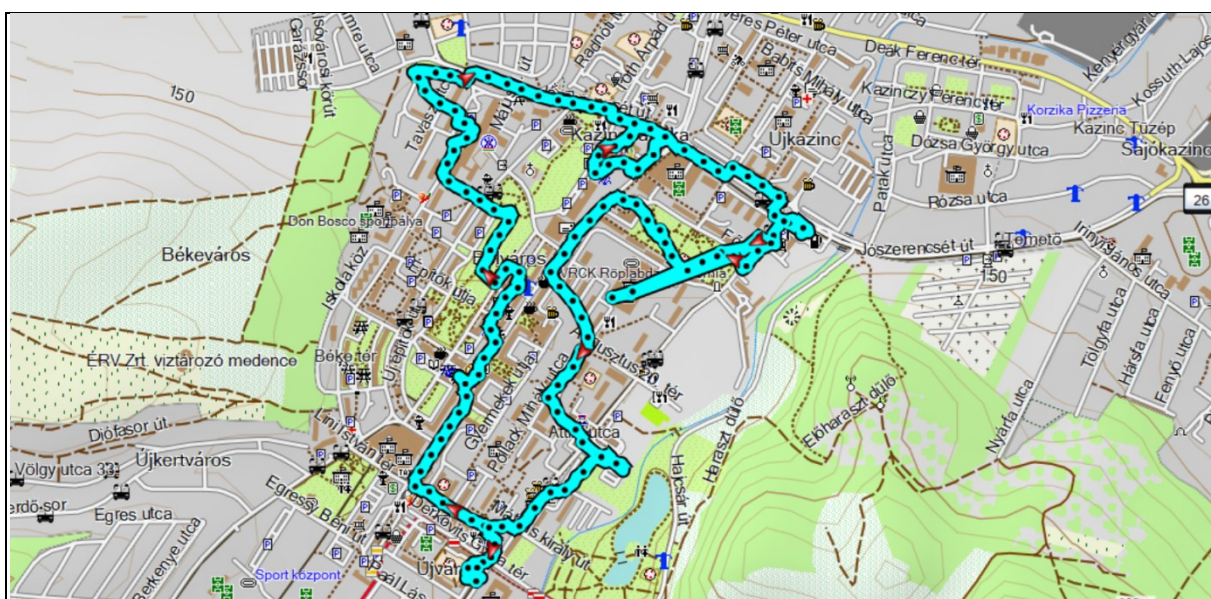
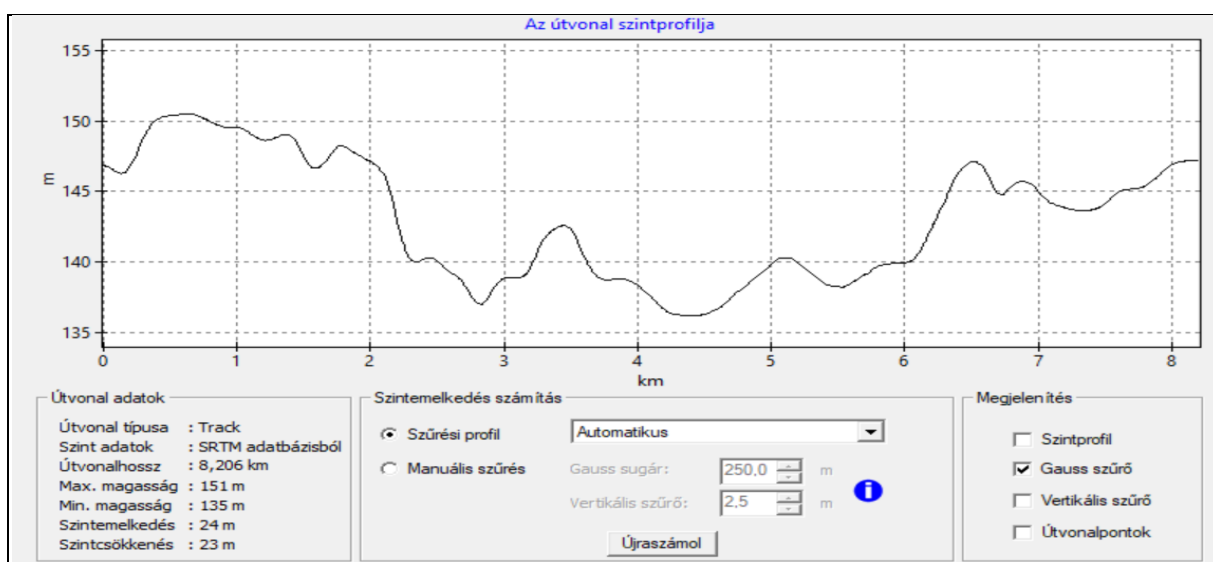
1.nap 2026. október 06. kedd. Utazás Kazincbarcikára, szállás elfoglalása, ládázás

Tíz óra harmincötör indult a buszunk a Stadion megállótól Kazincbarcikára. Szerencsére vettünk helyjegyet. Szinte nem fértünk volna fel a buszra. Elég nagy volt a tömeg. Egy érdekes stílusú, de szimpatikus sofőr vezetésével eljutottunk Egerbe. Itt volt egy rövid pihenő, majd Szarvaskő, Bélapátfalva, Szilvásávarad. Végül végre majdnem négyórás buszozás után megérkeztünk Kazincbarcikára.

A buszállomásról gyorsan a szállásunkhoz értünk. Egy padra leültünk és vártuk szállasadónkat. Rövidesen megérkezett és bejutottunk szállásunkba. Egy nagyon szépen berendezett, kisméretű lakásba jutottunk.

A szállás elfoglalása után elindultunk mai napi ládázós, városnéző sétánkra. A megtekintett pontokat nem részletezem, mert nem lehet leírni a látnivalókat. Egy igazi lokálpatrióta rejtett. Azt hiszem kicsit túlzásba vitte a látnivalók bemutatását. Szép, tágas, parkokkal teli kis szocialista város Kazincbacika.

Táv: 8 km → 12 pont; szint: -, csillagtúra 1 pont; **MTSZ pont 13**

Hazafelé tartva a közeli Lidlben vásároltunk. Már nem fogunk éhen és szomjan halni.

Rendkívül fáradtan érkeztünk szállásunkra.

Holnap korán 07³⁰-kor indul a buszunk Mályinkára. Reménykedem benne, hogy a mainál könnyebb napunk lesz. Bár, ki tudja?

Régi emlékek jutnak eszembe. Mályinkán szálltunk meg. Marika néni főzött nekünk vacsorát. Kicsit kellemetlenül éreztük magunkat, hogy Marika néni szinte kinézte a szánkából a főztjét. Nagyon meg kellett dicsérnünk a vacsorát.

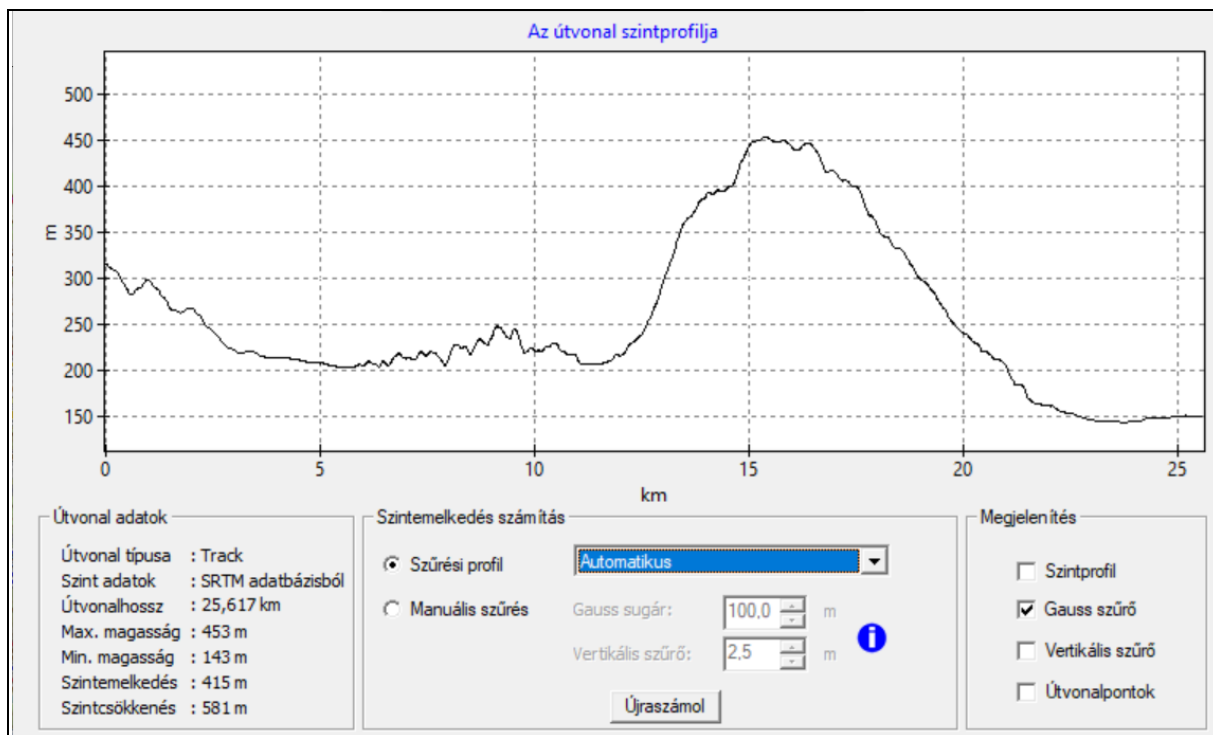
Megjegyeztük egymás között, hogy tizenöt évvel ezelőtt jobb erőben voltunk. Most már alig tudunk egy

OKT túrát megtervezni, mert kevésbé bírjuk a megpróbáltatásokat, mint amikor utoljára ezen a környéken jártunk.

2.nap 2026. október 07. szerda.

Útvonal: Mályinka – Dédestapolcsány – Lázbérce-víztározó – Upponyi-szoros – Uppony – Putnok vasútállomás

Táv: 25 km → 38 pont; szint: 400 m → 8 pont; **MTSZ pont: 46**

A mai napon teljesen másképpen alakult a túránk, mint ahogy előre elterveztük. Fél nyolckor indult a buszunk Mályinkára. Pecsetelés után egy pár kilométert busszal tettünk meg Dédestapolcsányig. A kék jelzés Mályinkától Dédestapolcsányig egy az egyben a közúton vezet. Jellegtelen szakasz.

Dédestapolcsányt elhagyva a mai napunk legfontosabb, egyben a legszebb szakaszához értünk a Lázberci víztározóhoz. 13 évvel ezelőtt jártunk utoljára erre az OKT második bejárásakor. Kíváncsian vártuk, hogy milyen változások történtek az eltelt évek alatt.

Hát! Döbbenet néztük a szinte teljesen kiszáradt víztározót. Borzalmas látvány volt a cserepesre száradt, hatalmas tározó. Hosszú kilométereken keresztül gyalogoltunk a tározó mellett, néhány részén volt csak víz, ahol természetesen néhány horgász is próbálkozott. Az egyik horgásznak épp akkor volt szerencséje, amikor mi mellette jártunk. Egy szép pontyot húzott ki a vízből.

Elhagytuk a Lázberci víztározót. Döbbenet láttuk a teljesen kiszáradt Bán-patak medrét. Hát ezért nincs víz a tározóban, nincs ami táplálja bele a vizet.

Az Upponyi-szoroshoz értünk. Ezt a Magyarországi Békás-szorosnak nevezik. Valóban rendkívül látványos a szoros. Két oldalról több száz méteres sziklák, hegyek vannak. A szoroson keresztül vezet egyébként a Bán-patak medre is. Sehol nem volt a patak medrében egy csepp víz sem.

Az eredeti tervünkben benne volt egy láda megkeresése az egyik szikla tetején. A leírások szerint onnan nagyon szép kilátás nyílik a víztározóra. Mivel a tározóban víz nincs, viszont a sziklára való feljutás rendkívül nehéz, ezért ezt a ládát kihagytuk.

Rövidesen beértünk Upponyba. Itt egy pár éve épített látogató központhoz értünk, ahol szállást is lehet foglalni, étkezési lehetőség is van időnként. Természetes, hogy nem volt nyitva semmi. Pihentünk, ettünk-ittunk. Persze az igazoló füzetünkbe is bekerült a megfelelő helyre a pecsét. Nézegettük az órát. A következő busz két óra múlva jön. Mi lenne, ha Upponyból Putnokra átgyalogolnánk? Hát 10-12 km a táv. Bírni fogjuk? Már lenyomtunk végig aszfalton 8-9 kilométert. Nagy korán van még, majd lassabban megyünk, többet pihenünk.

Elindultunk, rögtön nehéz emelkedő következett hosszú-hosszú kilométereken keresztül. Nagyon szép bükk erdőkben jártunk, de nagyon hiányzott a kilátás. Teljesen a kék jelzést követtük, az erre a szakaszra eredetileg tervezett ládák nem értek már bele ebbe a túrába. Nem baj, fontosabb volt, hogy még világosan beérjünk Putnokra. Meg hát azért a táv se volt túl rövid.

Többször is megálltunk pihenni. Jól jöttek a kidőlt fák, no meg a fakitermelés során kupacba rakott fák.

Fáradtak voltunk már. Egyre sűrűbben álltunk meg pihenni.

Végre kiértünk az erdőből. Alig vártuk már, mert az út nagyon kövecses volt, gyilkolta a talpunkat. Természetesen mindig ott nyomta meg a talpunkat a kő, ahol már egyébként is fájt. Mondjuk nem nagyon volt olyan pontja a talpunknak, ami ne fájt volna.

Egy viszonylag kis forgalmú közúthoz értünk. Alig vártuk, hogy a Sajókazári elágazás buszmegállóhoz érjünk. Csodák-csodájára nemsokára jön egy busz, amivel bejuthatunk Putnok vasútállomásra. Naná, hogy megvártuk a buszt. Pár perc múlva már a vasútállomáson is voltunk.

Nemsokára jött egy vonat, ami Kazincbarcikára tartott. Negyed óra múlva már le is szállhattunk a Kazincbarcikai vasútállomáson. Jól kint van a város szélén, tömegközlekedés csak héba-hóba van. Begyalogoltunk a városházához. Ott jött is rövidesen egy busz, amellyel a buszállomásra jutottunk.

Vásárlás után végre hazaértünk.

A mai napon az eredetileg tervezett két túranap útvonalát teljesítettük.

Nagyon vártuk már, hogy megérkezzünk szállásunkra. Végre lekerült a lábunkról a túracipő. Nagy megkönnyebbülés volt.

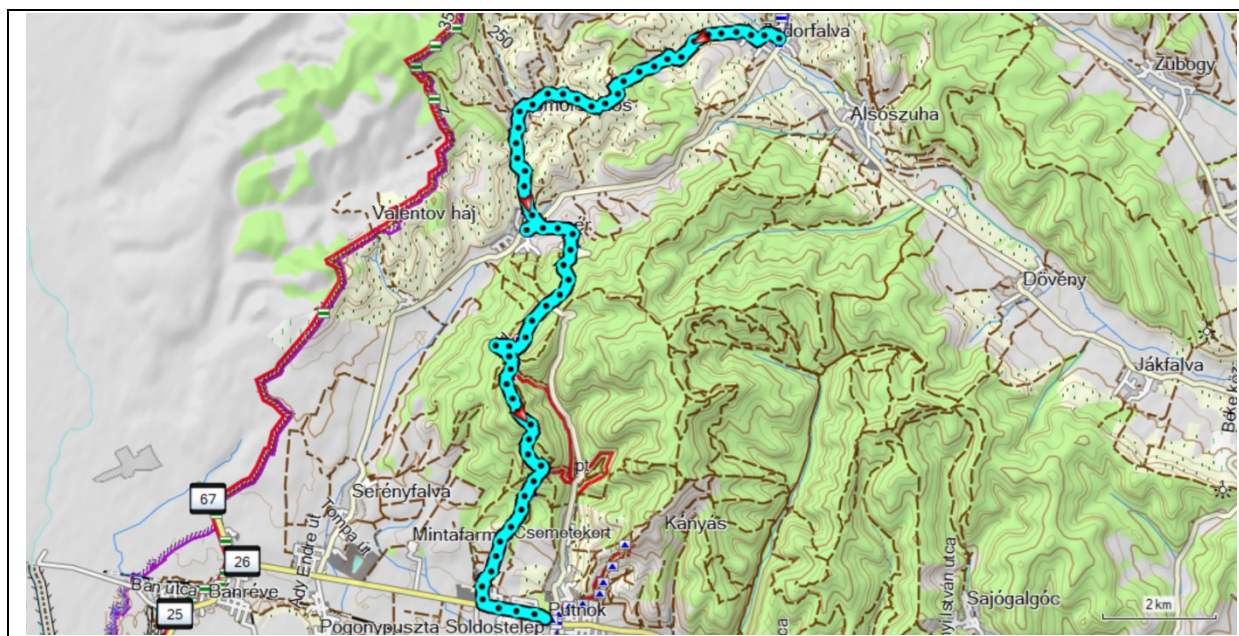
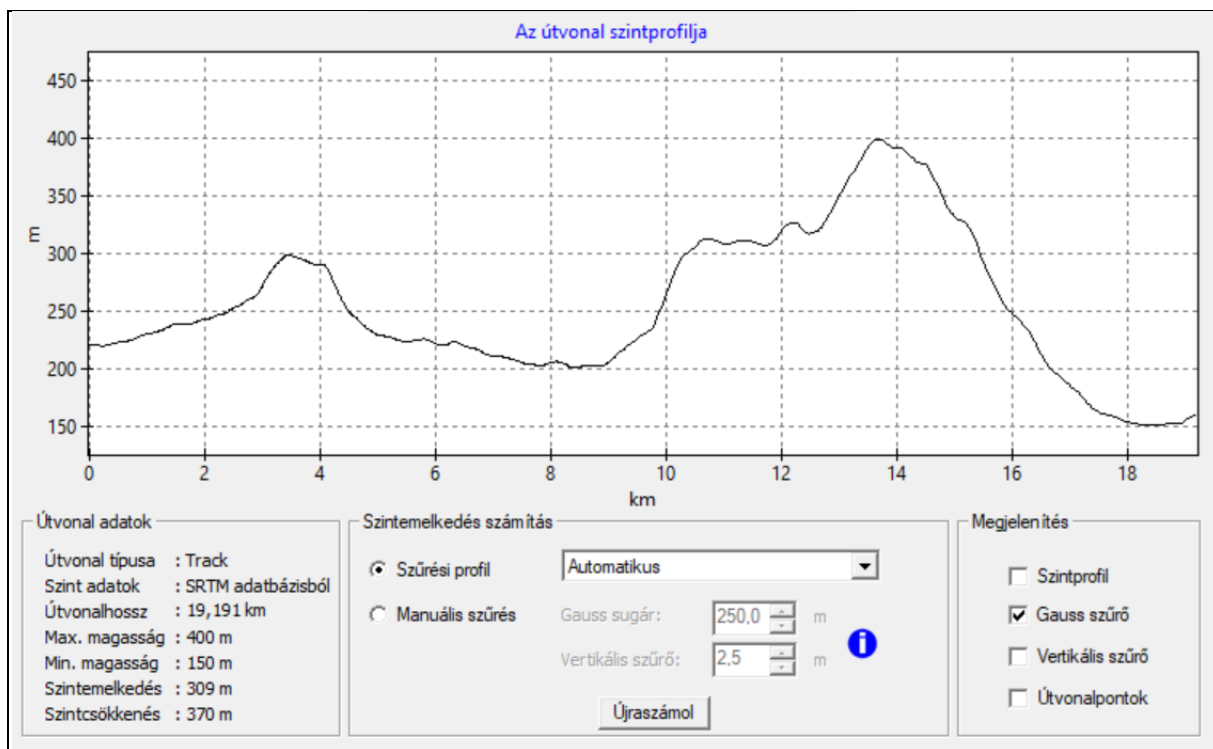
Egy paprikás krumpli főzése azért még hátra volt. Ez is megtörtént. Annyira fáradtak voltunk, hogy vacsora után bezuhantunk az ágyba és rögtön el is aludtunk.

Holnap reményeink szerint eljutunk Gömörszőlőse. Onnan a folytatást már Jósavfői, vagy Aggteleki szállással oldhatjuk meg. De ez már egy jövőbeli történet lehet.

3.nap 2026. október 08. csütörtök.

Még a tegnapi napinál is korábban indultunk a mai napi túránkra. A 0718-kor induló busszal mentünk Putnokra, onnan pedig Zádorfalvára.

Táv: 19 km → 29 pont; szint: 300 m → 6 pont; **MTSZ pont: 35**

Kiderült, hogy túl korán érkeztünk Zádorfalvára, mert még nem volt nyitva a kocsmá, ahol a pecsételők pont van. A kocsmá 11-kor nyit, mi meg már fél tízkor ott voltunk.

Nagyon nem szerettük volna megvárni a kocsmá tizenegy órai nyitását

Ilka kemény volt és nagyon ügyesen kiharcolta, hogy nyissák ki a kocsmát pecsételések céljából. Jött is a tulajdonos, látszott rajta, hogy nagyon morcos volt. Nem tudom, miért kell a pecsétet a kocsmán belül tartani, minden ilyen helyen zárt helyen kívül van a pecsét elhelyezve.

Bepecsételtünk, és gyorsan el is húztunk Zádorfalváról. Búcsúzásként még a helyi közmunkásoktól elköszöntünk.

Bejutottunk egy gyönyörű völgybe, ahol rendkívül szép volt a kilátás. A völgy után egy kb. két kilométeres szűk és dzsindzsás szakasz következett. Az egyik tisztásnál komoly vadmozgást hallottunk. Féltünk, hogy nehogy vaddisznóval találkozzunk.

Hosszú emelkedős szakasz után végre a dzsindzsából is kiértünk. Feljutottunk egy tetőre, ahonnan elképesztően szép volt a kilátás.

Leereszkedtünk a tetőről Gömörszőlőkre. Itt megtekintettük a helyi gyűjteményt. Majd pecsételtünk.

Igyekeztünk tovább, mert erősen befelhősödött az ég. Nem szerettünk volna megázni.

Hosszú aszfaltos úton jutottunk be Kelemérre, ahol Tompa Mihály költő végzett lelkesítő munkát elég hosszú időn keresztül.

Kellemesen elfáradva szálltunk fel a buszra.

Putnokon keresztül jutottunk vissza Kazincbarcikára.

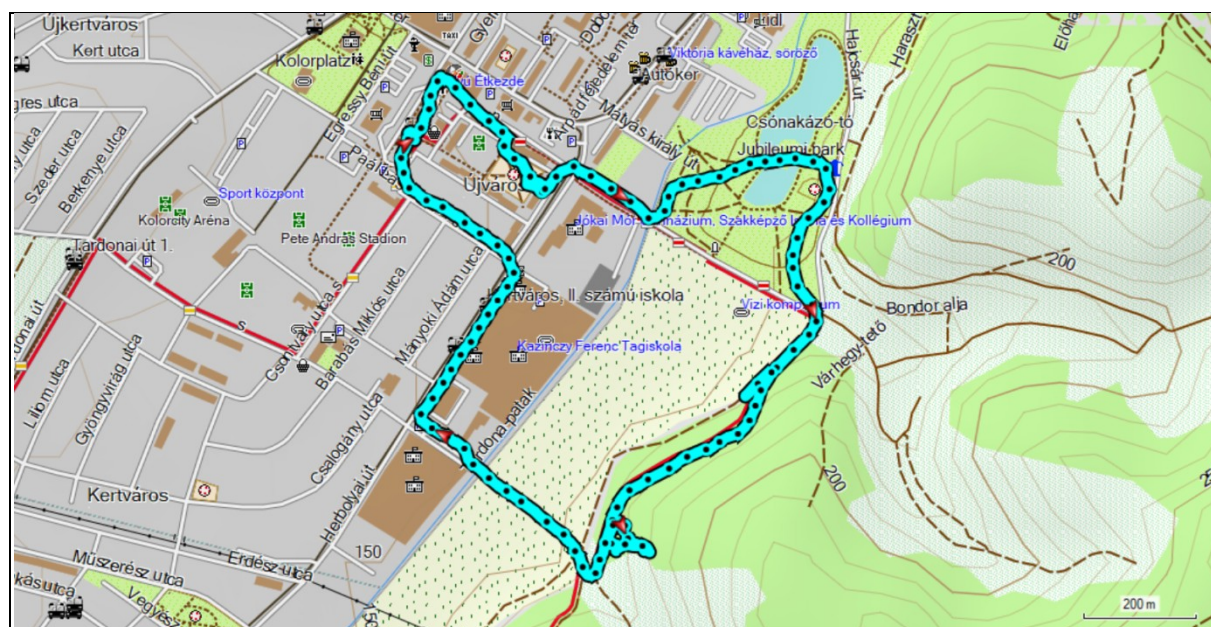
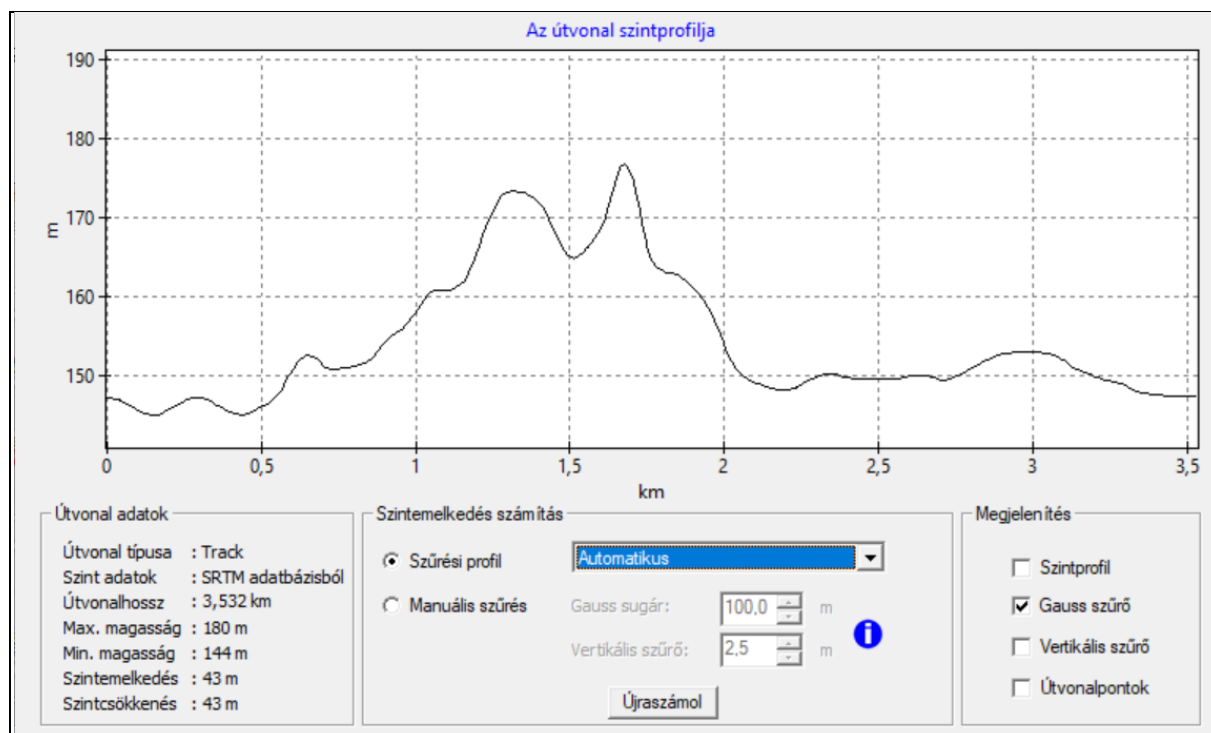
Az OKT további szakaszait már nem Kazincbarcikáról fogjuk teljesíteni.

Holnap, ha nem esik az eső, még két Kazincbarcikai ládát talán megkeresünk és utána hazautazunk.

4.nap 2026. október 09. péntek.

Útvonal: Kazincbarickai szállásunk – Csónakázó tó - Várhegy – Buszállomás – Szállásunk

Táv: 4 km → 6 pont; szint: - ; MTSZ pont: 6

A mai napra tervezett sétánk a csónakázótó és a Várhegy megtekintése volt. Reggel korán ébredtünk. Fél nyolckor már úton is voltunk. Elsétáltunk a szállásunktól pár száz méterre levő csónakázó tóhoz. Rendezett szép parkos területen a helyiek nagyon kellemesen érezhetik magukat. Futó, edző pályák, játszóterek vannak a nagyméretű parkban. Nem tudom, hogy a tóban nyáron lehet-e csónakázni, mert egy darab csónakot sem láttunk, de a vadkacsák szeretik ezt a helyet, az biztos. Egy egészen meredek hídon mentünk át a tó másik oldalára.

Ezután a piros jelzésen bementünk az erdőbe és már sétáltunk is a Várhegy felé.

Meg is érkeztünk a Várhegyet bemutató láda közelébe. Nagyon meredek emelkedős dombon másztam a láda irányába. Útközben rájöttem, hogy nem a legideálisabb irányból közeledem a láda felé, de ekkor már nem volt visszaút. Végre felmásztam a Várhegy tetejére. Ezután egy gyenge lejtős terephez értem. Már messziről láttam, hogy a láda valószínű ide van rejtve. Nem is csalódtam, a láda könnyen megtalálásra került.

Ezután a Várhegyről leereszkedtem egy ösvényen. Meg kell jegyeznem, hogy azért ez az ösvény legalább olyan nehéz terep volt, mint az Ágasvári bércekről való lemászás, csak kicsit rövidebb távon.

Végre visszaértem a piros jelzésre, ahol Ilka már kicsit izgatott volt, hogy miért maradok el ilyen sokáig.

Elgyalogoltunk a buszállomásra, ahol megvásároltuk helyjegyünket a 09⁵⁵-ös Budapest irányába tartó buszra.

Szállásunkra érve összepakoltunk, rendet raktunk a lakásban és elhagytuk szállásunkat.

Rövid vásárlás után a buszállomásra értünk, ahol nézegettük a növekvő tömeget, amely mind a buszunkra szeretett volna felszállni.

Kazincbarcikán teljesen megtelt a busz.

Útközben sok volt a leszálló, de Egerben újból teljesen feltelt a busz, nem maradt egy szabad hely sem. Minta kiszámolták volna, hogy mennyi lesz az utas, mert útközben nem volt olyan utas, aki ülőhely hiányában nem tudott volna felszállni a buszra, viszont a buszon szabd ülés nem maradt.

Hosszú, majdnem három és félórás buszozás után a Kacsóh Pongrác úti megállóban leszálltunk.

A Mini Dubai vonatállomás mellett lévő Bakter sörözőben szeretnénk volna menüt enni, de sajnos már elfogyott az ennivaló.

Rohantunk a vonatunkhoz. Majd kiesett a tüdőnk, meg a szívünk a helyéről, de csak elértük a vonatot.

Rendkívül fáradtan, de nagyon jó élményekkel teli érkeztünk haza.

Egyre nehezebben bírjuk az OKT túrákat. Reménykedünk benne, hogy azért még be tudjuk fejezni a harmadik bejárást.

Következő nagy OKT túránkat már Aggtelekről, vagy Jósavafőről tudjuk teljesíteni. Majd meglátjuk, hogyan lehet csillagtúrázva jól beszakaszolni.

Összesítve:

Táv: $8 + 25 + 19 + 4 \text{ km} = 56 \text{ km} \rightarrow 84 \text{ pont}$

Szint: $0 + 400 + 300 + 0 \text{ méter} = 700 \text{ méter} \rightarrow 14 \text{ pont}$

Csillagtúra 4 nap $\rightarrow 4 \text{ pont}$

Összesen: $84 + 14 + 4 = \textbf{MTSZ pont: 102}$